

virkelig ikke saa slemt. Du véd jo ogsaa nok — ikke sandt — at dersom det virkelig kan være dig til nogen Beroligelse at høre Doktor Hassings Mening, kunde det aldrig falde mig ind for Alvor at modsætte mig det. Jeg vil straks gaa ud til Niels og bede ham spænde for. Saa kan vi have Doktoren her allerede i Formiddag.“

... Da Hansine et Kvarters Tid efter hørte Vognen rulle ud gennem Porten, gav hun sig til sammen med Abalone at rydde op inde i Stuerne, for at der kunde se lidt ordenligt ud til Doktorens Modtagelse. Det var første Gang, hun ventede Besøg af en Fremmed, der kunde antages at ville se paa hendes Hjem med uvillige Blikke, og hun vidste, at der nok kunde være baade et og andet at udsætte paa det. I „Hallen“ blev Gulvet stænket med Vand og fejet, Bænke og Vinduskarme omhyggeligt afstøvede — mere kunde der ikke gøres her. I Sovekammeret derimod blev der lagt Rent paa alle Sengene, og Sigrid og den lille Dagny blev hentet ind fra Gaarden for at pyntes lidt. Helst havde hun givet dem bægge deres Søndagstøj paa; men da hun havde paa Følelsen, at Emanuel ikke vilde synes om det, nøjedes hun med at sæbevaske dem i Ansigtet og give dem rene Forklæder. Gutten maatte hun lade være, som han